

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 038046 21 Kž
Sarajevo, 15.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Ismete Mujanović i Hurije Muratović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenih L.Č., S.G. i A.Č. zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28., a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja osumnjičenih L.Č., S.G. i A.Č. izjavljenim protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 038046 21 Kv 2 od 05.02.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.02.2021. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba branitelja osumnjičenog S.G., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 038046 21 Kv 2 od 05.02.2021. godine, odbija se kao neosnovana, dok se žalbe branitelja osumnjičenih L.Č. i A.Č. djelimično uvažavaju, pa se navedeno rješenje, u odnosu na osumnjičene L.Č. i A.Č., ukida i predmet u tom dijelu vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 038046 21 Kv 2 od 05.02.2021. godine prema osumnjičenim, L.Č., S.G. i A.Č. protiv kojih se vodi istraga zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28., a sve u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za naredna 2 (dva) mjeseca koji se, po tom rješenju, ima računati od 05.02.2021. godine i može trajati najduže do 05.04.2021. godine ili do druge odluke suda. Osumnjičenim je pritvor produžen iz zakonskih razloga propisanih odredbom člana 146. stav 1. tačke b), c) i d) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbe su izjavili branitelj osumnjičenog L.Č., advokat Z.I. iz S., branitelj osumnjičenog S.G., advokat O.M. iz S. i branitelj osumnjičenog A.Č., advokat F.T. iz S.

Žalbom branitelja osumnjičenog L.Č. prvostepeno rješenje se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način da se osumnjičenom ukine pritvor i isti odmah pusti na slobodu, odnosno da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U žalbi branitelja osumnjičenog S.G. nisu izričito navedeni žalbeni osnovi, a u žalbi se predlaže da se pobijano rješenje preinači na način da se odbije prijedlog tužiteljstva za

produženje pritvora prema osumnjičenom S.G. i isti pusti na slobodu ili da se rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalbom branitelja osumnjičenog A.Č. prvostepeno rješenje se pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i, kako se navodi u žalbi, pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se prvostepeno rješenje preinači i u odnosu na osumnjičenog A.Č. ukine mjera pritvora ili da se prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja osumnjičenih, kao i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbom branitelja osumnjičenog S.G. se ne dovodi u pitanje zaključak prvostepenog suda da postoji osnovana sumnja da je ovaj osumnjičeni učinio krivično djelo za koje se protiv njega vodi istraga, kao opći uvjet za produženje pritvora.

Također, žalbom branitelja osumnjičenog S.G. ne dovodi se u pitanje ni postojanje pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka d) ZKP FBiH. Branitelj ovog osumnjičenog žalbom osporava postojanje pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačke b) i c) ZKP FBiH.

Osporavajući postojanje pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, branitelj osumnjičenog S.G. u žalbi navodi da se ne može zaključiti da će ovaj osumnjičeni boravkom na slobodi uticati na oštećenog ili svjedoke ili da će sakriti važne dokaze obzirom da se radi o neidentifikovanim svjedocima za koje se ne zna da li i postoje, da je pronađeno i sredstvo izvršenja (nož) na mjestu događaja, da osumnjičeni nakon povratka u Z. nisu razgovarali o događaju sa bilo kim od štićenika tog Zavoda, te da je osumnjičeni S.G. u svom iskazu u prisustvu branitelja priznao radnje izvršenja koje mu se stavljaju na teret, pa se postavlja pitanje koji bi bio njegov motiv uticaja na potencijalne NN svjedoke ili da sakriva predmete važne za krivični postupak.

Iznesenim žalbenim navodima branitelja osumnjičenog se, po ocjeni ovog suda, dovodi u pitanje pravilnog zaključka prvostepenog suda o postojanju pritvorskog osnova po osnovu člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH u odnosu na ovog osumnjičenog.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da prvostepeni sud svoj zaključak o ispunjenju uvjeta za pritvor iz člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH temelji na okolnostima da će osumnjičeni uticati na svjedoke koji se tek trebaju otkriti, identifikovati i saslušati, da su osumnjičeni, kako za to postoji osnovana sumnja, odbacili sredstvo izvršenja sa ciljem da unište tragove ili predmet koji može biti kao dokaz korišten u krivičnom postupku, da je pronađeni nož na platou ispred spomen obilježja, u ulici H. broj 81., na čijoj dršci su uočeni tragovi koji asociraju na krv, ali bez vještačenja bioloških tragova sa tog noža nije moguće sa sigurnošću utvrditi da li je taj nož korišten prilikom izvršenja krivičnog djela ili je za istim potrebno nastaviti traganje, da je u daljnjem toku istrage potrebno utvrditi da li su postojala još neka sredstva izvršenja koja su koristili osumnjičeni, a koja su eventualno sakrili, kao i da su osumnjičeni nakon predmetnog događaja u Zavodu gdje borave promijenili svoju odjeću te skupa sjeli u zajedničku prostoriju komentarišući inkriminirani događaj, kojom prilikom su osumnjičeni, kako se navodi u pobijanom rješenju, najvjerovatnije dogovorili i usaglašavali detalje u pogledu preuzimanja krivice odnosno odgovornosti za počinjeno krivično djelo. Na osnovu navedenog, prvostepeni sud zaključuje da bi osumnjičeni boravkom na slobodi dogovorili i usaglašavali svoje odbrane u pogledu plana i detalja odbrane u pogledu počinjenog

krivičnog djela i u cilju opstruiranja i ometanja daljeg toka istrage, odnosno da sve ukazuje na postojanje jasnog motiva da manipuliraju činjenicama u krivičnom predmetu ali i izbjegavaju krivičnu odgovornost za krivično djelo koje im se stavlja na teret.

Dakle, iz datih razloga slijedi da se zaključak prvostepenog suda o postojanju razloga za produženje pritvora osumnjičenom iz navedenog zakonskog osnova temelji, kako na pretpostavkama da neki svjedoci treba tek da se otkriju ili da se traga za drugim predmetom izvršenja predmetnog krivičnog djela, tako i na pretpostavkama da će osumnjičeni uticati na neidentifikovane svjedoke ili pronalazak drugih predmeta za koje se nezna i da li postoje i na pretpostavkama da su osumnjičeni, kako se navodi u rješenju, najvjerojatnije dogovorili i usaglašavali detalje u pogledu preuzimanja krivice odnosno odgovornosti za počinjeno krivično djelo, na što se ukazuje u žalbi branitelja osumnjičenog. Stoga ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom branitelja osumnjičenog osporava postojanje posebnog uvjeta za pritvor osumnjičenom S.G. iz osnova člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH.

Postojanje pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH branitelj osumnjičenog S.G. osporava navodima u žalbi da su izostali razlozi o pogledu zaključka o postojanju naročitih okolnosti koje su potrebne za opravdanje bojazni da će osumnjičeni boravkom na slobodi ponoviti odnosno nastaviti sa vršenjem krivičnih djela i da je takav zaključak suda paušalan i neutemeljen na konkretnim činjenicama i dokazima. Prema stavu branitelja, sud nije mogao postojanje pritvorskog osnova iz navedene zakonske odredbe temeljiti na vlastitoj izjavi osumnjičenog da je ranije osuđivan za isto krivično djelo kao maloljetnik, iz čega slijedi da sud nije imao na raspolaganju izvod iz kaznene evidencije kao jedini relevantan dokaz u pogledu ranije osuđivanosti osumnjičenog i bez kog se ne može izvesti zaključak u tom pravcu. U situaciji kada tužiteljstvo nije pribavilo ključni dokaz u pogledu ranijeg života i ličnosti osumnjičenog, kako se navodi u žalbi, sud je bio dužan da postupi prema načelu in dubio pro reo i nedostatak ovog dokaza tumači u korist a ne na štetu osumnjičenog.

Izneseni navodi branitelja osumnjičenog S.G., po ocjeni ovog suda, ne dovode u pitanje pravilnost pobijanog rješenja.

Određivanje ili produženje pritvora, u smislu odredbe člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, opravdano je ako postoje naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će optuženi ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti, a za ta krivična djela se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna. Dakle, u smislu ove zakonske odredbe, potrebno je utvrditi postojanje naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan od ponavljanja krivičnog djela, a koje okolnosti se cijene u svakom konkretnom slučaju. U ovom predmetu zaključak prvostepenog suda o postojanju uvjeta za produženje pritvora iz navedenog zakonskog osnova, ne temelji se samo na činjenici da je osumnjičeni S.G., prema vlastitoj izjavi, ranije osuđivan za istovrsna krivična djela, što se ni žalbom branitelja ne dovodi u pitanje. Stoga, samo zbog toga što sud nije imao na raspolaganju izvod iz kaznene evidencije kao dokaz u pogledu ranije osuđivanosti osumnjičenog, suprotno navodima u žalbi, nije bilo mjesta primjeni načela in dubio pro reo. Nadalje, prvostepeni sud je cijenio i druge okolnosti koje se tiču ličnosti osumnjičenog kao i okolnosti koje se tiču načina izvršenja krivičnog djela za koje postoji osnovana sumnja da ga je učinio osumnjičeni, pa je sud imao u vidu da se radi o specijalnom povratniku, kao i činjenicu da su bezobzirno, nakon što su na oštećenog fizički nasrnuli, osumnjičeni bez razloga i povoda oštećenog nastavili udarati nogama i rukama u stanju bespomoćnosti, oborenog na tlo, potom mu je nožem zadato više ubodnih rana u predjelu vitalnih dijelova tijela, čime su osumnjičeni iskazali dodatnu upornost i bezobzirnost, a nakon toga otišli u prostorije Z. i hladnokrvno nastavili da sjede u

zajedničkom dnevnom boravku kao da se ništa nije dogodilo, što ukazuje na njihovu naročitu upornost u vršenju krivičnih djela. Okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud se žalбом branitelja osumnjičenog ne dovode u pitanje, pa se iznesenim žalbenim ne dovodi u pitanje ni zaključak prvostepenog suda da te okolnosti imaju karakter naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni boravkom na slobodi ponoviti krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Budući da je prvostepeni sud u pobijanom rješenju dao jasne i određene razloge zašto smatra da postoje naročite okolnosti koje opravdavaju produženje pritvora iz osnova propisanog u članu 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, neosnovanim se ukazuju žalbeni navodi branitelja osumnjičenog S.G. da pobijano rješenje nema razloge o odlučnim činjenicama u pogledu postojanja posebnog pritvorskog osnova i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Iz navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojom je žalbu branitelja osumnjičenog S.G. odbio kao neosnovanu.

Pobijajući prvostepeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branitelj osumnjičenog L.Č. u žalbi navodi da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i to kada je u pitanju osnovana sumnja kao osnovni pritvorski razlog za određivanje pritvora. S tim u vezi, u žalbi ističe da je pobijano rješenje moralo sadržavati jasne i konkretne dokaze o odlučnim činjenicama iz kojih bi bilo jasno na osnovu kojih to dokaza i činjenica koje proizilaze iz dokaza je sud utvrdio postojanje osnovane sumnje kao općeg uvjeta da je osumnjičeni L.Č. počinio krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1., u vezi sa članom 28. i 31. KZ FBiH.

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da se prvostepeni sud pozvao na konkretne dokaze i dao određene razloge na kojima temelji svoj zaključak da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni L.Č. učinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, pa se neosnovanim ukazuje žalbena tvrdnja da pobijano rješenje ne sadrži razloge o tim odlučnim činjenicama i da je pri donošenju pobijanog rješenja učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Oспорavanjem pravilnosti tog zaključka prvostepenog suda se u suštini osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, o čemu se ovaj sud neće izjašnjavati u okviru žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka.

Branitelj osumnjičenog L.Č. u žalbi ukazuje da je tužiteljstvo u svom prijedlogu za produženje pritvora broj T09 0 KT 0164402 21 od 02.02.2021. godine, u dijelu u kojem obrazlaže postojanje općeg uvjeta za produženje pritvora (na strani 15.), istaklo da je dana 29.01.2021. godine u svojstvu svjedoka saslušalo oštećenog A.S. i interpretiralo njegov iskaz, da je odbrana na sjednici vijeća na kojoj se odlučivalo o osnovanosti prijedloga tužiteljstva za produženje pritvora upravo ukazala na ovaj iskaz koji u cjelosti dovodi u sumnju zaključak suda o postojanju općeg uvjeta za pritvor prema osumnjičenom. U žalbi se dalje navodi da sud u pobijanom rješenju, na strani 3. obrazloženja, samo navodi da je tužitelj dana 29.01.2021. godine saslušao oštećenog A.S., bez davanja bilo kakve ocjene tog dokaza u pobijanom rješenju, niti ga više uopće i spominje, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2., u vezi sa članom 15. stav 2. ZKP FBiH, jer nije sa jednakom pažnjom ispitao i utvrdio činjenice koje idu u korist osumnjičenog. Da je prvostepeni sud cijenio pomenuti iskaz oštećenog, iz koga proizilazi da ovaj osumnjičeni nije bio blizu oštećenog kada je ovaj zadobio teške tjelesne povrede opasne po život i da nije znao da osumnjičeni S.G. ima nož i da će ubosti oštećenog, onda bi zaključio da isti nije imao umišljaj

da počini krivično djelo za koje se tereti i da ne postoji opći uvjet za produženje pritvora. I branitelj osumnjičenog A.Č. u žalbi također ukazuje da prvostepeni sud u pobijanom rješenju uopće ne tretira sve dokaze koji su navedeni u prijedlogu tužiteljstva, pri tome ukazujući na sadržinu iskaza oštećenog A.S., iz koga slijedi da osumnjičeni A.Č. ni na koji način oštećenom nije nanio teške tjelesne povrede opasne po život i da stoga ne postoji umišljaj na strani ovog osumnjičenog za počinjenje krivičnog djela za koje se tereti.

Provjeravajući osnovanost iznesenih žalbenih navoda ovaj sud je utvrdio da iz uvoda i obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da je to rješenje doneseno na osnovu člana 149. stav 2. ZKP FBiH, kojim je propisano da se pritvor odlukom vijeća (član 25. stav 6.) po obrazloženom prijedlogu tužitelja, može produžiti za najviše 2 (dva) mjeseca. Dakle, iz sadržine navedene odredbe slijedi da prijedlog tužiteljstva da se osumnjičenima produži pritvor mora biti obrazložen. Iz podnesenog prijedloga tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim od 02.02.2021. godine slijedi da je u tom prijedlogu tužiteljstvo navelo dokaze na kojima temelji osnovanost svog prijedloga za produženje pritvora osumnjičenim, kako u pogledu postojanja osnovane sumnje da su osumnjičeni učinili krivično djelo za koje se protiv njih vodi istraga, tako i u pogledu postojanja posebnih pritvorskih osnova u vezi kojih je prema osumnjičenim produžen pritvor. Tako se u obrazloženju pomenutog prijedlogu tužiteljstva, pored ostalog, navodi da je tužitelj dana 29.01.2021. godine u svojstvu svjedoka saslušao A.S. i pri tome se u prijedlogu interpretira i sadržina iskaza tog svjedoka (strana 15., pasus posljednji, strana 16. i strana 17., pasus prvi). I u obrazloženju pomenutog rješenja, na strani 3., pasus drugi, prvostepeni sud je naveo da je tužitelj dana 29.01.2021. godine u svojstvu svjedoka saslušao oštećenog A.S., ali iz sadržine nastavka obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da prvostepeni sud uopće nije uzeo u razmatranje pomenuti iskaz oštećenog kao svjedoka pri odlučivanju o prijedlogu tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim u pogledu postojanja osnovane sumnje da su osumnjičeni učinili krivično djelo za koje se terete.

Nadalje, iz sadržine zapisnika sa ročišta od 05.02.2021. godine, održanog povodom prijedloga Kantonalnog tužiteljstva Kantona Sarajevo broj T09 0 KT 0164402 21 od 02.02.2021. godine za produženje pritvora osumnjičenim, slijedi da je na tom ročištu branitelj osumnjičenog L.Č. osporio postojanje općeg uvjeta za produženje pritvora pri tome naglašavajući da iz obrazloženog prijedloga tužiteljstva i dokaza na koje se poziva, izričito ukazujući na iskaz oštećenog čija se interpretacija nalazi na strani 16. prijedloga, ne proizilazi postojanje osnovane sumnje da je osumnjičeni L.Č. učinio krivično djelo za koje se tereti. Na istom ročištu, tim navodima se u cjelosti pridružio i branitelj osumnjičenog A.Č..

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, ovaj sud nalazi da, iako je pobijano rješenje doneseno po obrazloženom prijedlogu tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim, u skladu sa članom 149. stav 2. ZKP FBiH, prvostepeni sud nije uzeo u obzir sve navode iz obrazloženog prijedloga, a posebno one na koje su branitelji osumnjičenih L.Č. i A.Č. na održanom ročištu izričito ukazali i koji, po mišljenju branitelja osumnjičenih, idu u prilog njihovim tvrdnjama da osumnjičeni nisu učinili krivično djelo za koje se terete. Stoga se ukazuje osnovanom žalbena tvrdnja branitelja osumnjičenih da je prvostepeni sud pri donošenju pobijanog rješenja propustio postupiti u skladu sa odredbom člana 15. stav 2. ZKP FBiH, prema kojoj je sud dužan sa jednakom pažnjom da ispituje i utvrđuje kako činjenice koje terete osumnjičenog, tako i one koje mu idu u korist.

Kako, dakle, prvostepeni sud pri donošenju pobijanog rješenja nije uzeo u obzir sve navode i dokaze iz prijedloga tužiteljstva za produženje pritvora, a posebno one na koje su branitelji osumnjičenih L.Č. i A.Č. ukazivali na održanom ročištu, a branitelji ovih osumnjičenih u žalbi određeno navode zbog čega je takvo postupanje suda moglo imati uticaja

na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u pogledu zaključka o postojanju općeg uvjeta za pritvor, kao i u pogledu zaključka o postojanju posebnih pritvorskih razloga, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud navedenim postupanjem, propustivši da pri donošenju zaključka o postojanju osnovane sumnje da su osumnjičeni učinili krivično djelo za koje se terete i zaključka o postojanju posebnih pritvorskih osnova, cijeni sve dokaze i navode iz obrazloženog prijedloga tužiteljstva za produženje pritvora, učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, u vezi sa odredbom člana 15. stav 2. ZKP FBiH.

Navodi branitelja osumnjičenog A.Č. da uz prijedlog za produženje pritvora odbrani osumnjičenog nisu dostavljeni dokazi koje je tužiteljstvo navelo u prijedlogu za produženje pritvora i da „u toku samog pretresa pomenuti dokazi nisu prezentirani“ i da stoga jasno proizilazi da je nedostavljanjem dokaza kojima se potkrjepljuje prijedlog za produženje pritvora osumnjičenom direktno prekršena odredba člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama, nisu osnovani. Naime, u smislu člana 61. ZKP FBiH ne postoji obaveza suda da se u toku istrage osumnjičenom ili njegovom branitelju dostavljaju dokazi na razmatranje, ali branitelj ima pravo u toku istrage razmotriti spise i razgledati pribavljene predmete koji idu u korist osumnjičenom, u smislu stava 1. člana 61. ZKP FBiH. U smislu stava 2. člana 61. ZKP FBiH, izuzetno od stava 1. ovog člana, tužitelj će istovremeno sa prijedlogom za određivanje pritvora sudiji za predhodni postupak, odnosno sudiji za predhodno saslušanje dostaviti i dokaze bitne za procjenu zakonitosti pritvora i radi obavještenja branitelja. Branitelj u žalbi ne tvrdi da nije postupljeno u skladu sa navedenim zakonskim odredbama. Stoga se, po ocijeni ovog suda, neosnovanim ukazuju žalbeni navodi branitelja osumnjičenog da je zbog nedostavljanja dokaza osumnjičenom „direktno prekršena odredba člana 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima i slobodama“.

S obzirom na učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost ostalih žalbenih navoda branitelja osumnjičenih L.Č. i A.Č.

Iz ranije navedenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je uvažavanjem žalbi branitelja osumnjičenih L.Č. i A.Č. prvostepeno rješenje u odnosu na ove osumnjičene ukinuo i u tom dijelu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Pri ponovnom odlučivanju, prvostepeni sud će otkloniti učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju je ukazano ovim rješenjem pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih okolnosti, moći donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zapisničar
Senka Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.